

FINSK LAPPHUND

(SUOMENLAPINKOIRA)

Oprindelsesland: Finland

- Anvendelse:** Oprindelig hyrde- og vagthund brugt i forbindelse med rensdyrhold. I dag er den også en populær selskabshund.
- Klassifikation:** FCI Gruppe (Spidshunde og racer af oprindelig type
Sektion 3,4 (Nordiske vagt- og hyrdehunde)
Uden brugsprøve
- Historie:** I århundreder har Lapperne anvendt hunde af samme type som Finsk Lapphund som hyrdehunde for rensdyr og som vagthunde i Nordskandinavien og de nordlige områder af Rusland. På baggrund af disse hunde blev den første standard for Lappske Hyrdehund udfærdiget af Finsk Kennelklub i 1945. Racens navn blev ændret til Lapphund i 1967. I løbet af 1970'erne blev racens type og udseende lagt fast, og standarden har været gjort mere detaljeret adskillige gange. Racens navn blev igen ændret i 1993 til Finsk Lapphund. Racetypen er blevet stabil i løbet af kort tid, og i dag er racen meget populær i hele Finland – hovedsagelig som familiehund og hobbyhund.
- Helhedsindtryk:** Under middelstørrelse med en kraftig kropsbygning i forhold til størrelsen, en smule længere end sin skulderhøjde. Pelsen er **lang og tæt**.

Proportioner:	Kropsdybden er næsten det halve af skulderhøjden. Næsepartiet er lidt kortere end skallen. Skallen er lidt længere end bred, og dybden måler det samme som bredden.
Temperament:	Opvakt og kvik, modig, rolig og lærevillig. Venlig og trofast
Hoved:	Virker kraftigt og er ret bredt
<u>Skalle:</u>	Bred, let konveks. Panden er ret hvælvet. Pandefuren er klart defineret.
<u>Stop:</u>	Tydeligt defineret
<u>Næse:</u>	Sort eller brun – afstemt efter pelsfarven
<u>Næseparti:</u>	Stærkt, bredt og lige. Set fra oven og i profil jævnt, men kun let aftagende udefter
<u>Læber:</u>	Stramme
<u>Kæber, bid:</u>	Stærke kæber. Saksebid
<u>Kinder:</u>	Kindbensbuerne er tydeligt markerede.
Øjne:	Ovale og mørkebrune afstemt efter pelsfarven. Udtrykket er blødt og venligt.
Ører:	Middelstore – båret helt eller halvt rejste. De er ansat ret langt fra hinanden og er ret brede ved basis. De er trekantede af form og meget bevægelige. Indersiden er dækket med hår. Det er lige acceptabelt, om et øre er halvt rejst og det andet helt opretstående.
Hals:	Middellang og stærk, dækket af et rigeligt hårlag
Krop:	
<u>Manke:</u>	Muskuløs og bred – kun let markeret
<u>Ryg:</u>	Stærk og lige
<u>Lænd:</u>	Kort og muskuløs
<u>Kryds:</u>	Middellangt, veludviklet, kun let skråtstillet
<u>Bryst:</u>	Dybt og ret langt, når næsten til albuerne. Det er ikke særlig bredt, og ribbenene er let hvælvede. Forbrystet er klart synligt, men ikke særlig kraftigt.
<u>Underlinie:</u>	Kun let optrukken
Hale:	Ret højt ansat og middellang, rigeligt beklædt med et langt hårlag. Halespidsen kan have en J-formet krog. Under bevægelse bæres halen i en bue over ryggen eller til siden. I ro må den bæres hængende.
Lemmer:	
Forpart:	Generelt: Kraftfuld med stærk benstamme. Set forfra lige og parallelle forben.
<u>Skuldre:</u>	Let skråtstillede
<u>Overarm:</u>	Af længde som skulderbladet. Vinklen mellem skulderblad og overarm er ret åben.
<u>Albuer:</u>	Placeret omtrent på højde med brystkassens underlinie. De er rettet direkte bagud.
<u>Underarm:</u>	Ret kraftig og lodret stillet
<u>Håndrod:</u>	Smidig
<u>Mellemhånd:</u>	Af middellængde, let skråtstillet
<u>Forpoter:</u>	Godt hvælvede, mere ovale end runde, dækket af et tæt hårlag. Trædepuderne er elastiske med et tæt hårlag imellem.
Bagpart:	Generelt: Kraftfuld med kraftige knogler. Set bagfra lige og parallelle bagben. Vinklerne er klart markerede – men ikke for udprægede.
<u>Overlår:</u>	Middellangt og ret bredt med veludviklede muskler
<u>Knæ:</u>	Fremadrettet, med ret klart markeret vinkling

<u>Underlår:</u>	Relativt langt og senet
<u>Haseled:</u>	Moderat lavt ansat. Vinklen er klart markeret – men ikke for udtalt.
<u>Mellemfod:</u>	Ret kort, stærk og lodret stillet
<u>Bagpoter:</u>	Som forpoterne
Bevægelse:	Ubesværet. Skifter let fra trav til galop. Benene bevæges parallelt. Under arbejdet er bevægelsen hurtig og adræt.
Hud:	Stram overalt – uden rynker og folder
Pels:	
<u>Hårlæg:</u>	Rigeligt, især hanner har en meget fyldig manke. Yderpelsen er lang, og grov. På hovedet og på forsiden af benene er pelsen kortere. Der skal forefindes en underuld, som er blød og tæt.
<u>Farve:</u>	Alle farver er tilladt. Grundfarven skal være dominerende. Andre farver end grundfarven kan forekomme på hoved, hals og bryst, på kroppens underside, på ben og hale.

Størrelse:	Ideal skulderhøjde: Hanner 49 cm Tæver 44 cm Der er en tolerance på +/- 3 cm. Typen er mere betydningsfuld end størrelsen.
-------------------	---

Fejl: Enhver afvigelse fra de foregående punkter betragtes som en fejl, hvis betydning for bedømmelsen skal stå i nøje forhold til afvigelsens omfang og dens indvirkning på hundens sundhed og velfærd og dens evne til at udføre sit oprindelige arbejde.

- Hanner ikke maskuline og tæver ikke feminine
- Letbygget hoved
- Utilstrækkeligt stop
- Overvinklet eller for stejl bagpart
- Halen bæres konstant lavere end overlinien
- Manglende underuld
- Pelsen fladtliggende
- Krøllet yderpels
- Grundfarven ikke dominerende

Diskvalificerende fejl:

- Aggressive eller for sky hunde
- Enhver hund, der viser fysiske eller psykiske abnormiteter, skal diskvalificeres.
- Overbid eller underbid
- Haleknæk
- **Totalt hængende ører**

Bemærk:

- Hanhunde skal have to normalt udviklede testikler i pungen.
- Kun funktionsdygtige og klinisk sunde hunde med racetypisk bygning bør anvendes i avlen.

De seneste ændringer er med ”fed” skrift

Dansk Kennel Klubs bemærkning:

Forhold, der påvirker en hunds sundhed negativt, betragtes som en alvorlig fejl

Standarden udgivet af FCI 12. oktober 2016

Oversættelsen godkendt af DKK's Standard Komité

JANUAR 2017

☒ ☒ ☒ NB! Denne udgave erstatter standard udsendt af DKK i OKTOBER 2015 ☒ ☒ ☒

Anatomiske træk

